ſtram ſuam ⁊ iumenta multa.

Explicit Jonas ꝓpheta. Incipit ꝓlogus in Micheã ꝓphetam.

Temporib⁹ ioathe ⁊ achas ⁊ ezechie regũ iuda. micheã ꝓphetam ad hanc ꝓphetiã ſpũſancto repletum fuiſſe lectio ipſa demonſtrat. Sed de ſupradicto nũero regũ ioathan ⁊ ezechiã deo ob religionẽ placuiſſe: hiſtoria libri quarti regũ: ⁊ ſecundi paralipomenon indicat. Achas ṽo relicto deo idola ſamarie q̃bus etiã filios ſuos in ſacrificium igni ꝯcremandos obtulerat coluiſſe cõſtat. Quãobrẽ de⁹ ſamariã q̃ reges iſrl' ⁊ iuda memoratorũ ſimulacrorũ ſuperſtitõe fefellerat increpãs indignationem ſuã in eã ꝓceſſuram cõminat⁹ eſt. Pp'lo etiã iſrl' ꝑuaricatori ⁊ ꝑncipib⁹ ei⁹ q̃ eundem ꝑp'lm fallaci ſuaſione ad colenda idola impulerant ṽbis in ſequentibus captiuitatem ⁊ interitũ affuturum denunciauit.

Explicit ꝓlogus. Incipit argumentũ.

Micheas d' moraſthi coheres xp̃i vaſtationẽ annunciat filie latronis: ⁊ obſidionem ponit contra eam quia maxillam percuſſerit iudicis iſrael.

Explicit argumentũ. Incipit Micheas ꝓpheta. Capl'm I

Verbũ domini qd factũ eſt ad micheam moraſthitẽ i diebus ioathan Achas et ezechie regum iuda qd vidit ſup ſamariã ⁊ hieruſalẽ. Audite ꝑp'li omnes ⁊ attendat terra et plenitudo ei⁹: ⁊ ſit dominus de⁹ vobis in teſtẽ: dñs de templo ſancto ſuo. Quia ecce dñs egredie̾ de loco ſuo: ⁊ deſcendet ⁊ calcabit ſup excelſa terre. Et cõſumen̾ mõtes ſubtus eũ: ⁊ valles ſcinden̾ ſicut cera a facie ignis: ſicut aq̃ que decurrũt in preceps. In ſcelere iacob oẽ iſtud: ⁊ i pctis dom⁹ iſrl'. Qd ſcelus iacob? Nonne ſamaria? Et q̃ excelſa iude? Nonne hierl'm? Et ponam ſamariã q̃ſi aceruũ lapidum in agro cũ plãtat̾ vinea: ⁊ detrahã in vallẽ lapides eius. Et fundamẽta eius reuelabo: ⁊ oĩa ſculptilia ei⁹ ꝯciden̾. Et oẽs mercedes eius cõburen̾ igni ⁊ oĩa idola ei⁹ ponã in ꝑditõẽ. q: de mercedibus meretricꝭ congregata ſunt et vſq; ad mercedẽ meretricꝭ reũten̾. Sup hoc plãgã ⁊ vlulabo: vadã ſpoliat⁹ et nudus. Faciã plãctum velut draconũ: ⁊ luctũ q̃ſi ſtrutionum q: deſperata eſt plaga eius: q: venit vſq; ad iudã tetigit portã populi mei vſq; ad hierl'm. In geth nolite annũciare. lachrymis ne ploretꝭ. In domo pulueris puluere vos conſpergite ⁊ tranſite vob̃ habitatio pulchra: ꝯfuſa ignominia. Nõ eſt egreſſa q̃ habitat i exitu. Plãctum domꝰ vicina accipiet ex vob̃ q̃ ſtetit ſibimet q: infirmata eſt in bonum que habitat in amaritudinib⁹. Quia deſcẽdit malũ a domino in portã hierl'm: tumultus q̃drige ſtuporꝭ habitanti lachis. Principiũ peccati eſt filie ſyon: q: in te inuenta ſũt ſcelera iſrl'. Propt̾ea dabit emiſſarios ſuper hereditatem geth: domos mendaciũ in deceptõẽ regibus iſrl'. Adhuc heredẽ adducã tibi q̃ habitas in mareſa vſq; ad odollam veniet gl'a iſrl'. Decaluare ⁊ tõdere ſup filios delitiarũ tuarũ: dilata caluitium tuũ ſic̃ aq̃la qm̃ captiui ducti ſunt ex te.

Ve q̃ cogitatis inutile: ⁊ operamini II
malũ in cubilibus vr̃is. In luce matutina faciunt illud: qm̃ ꝯtra dñm eſt manus eorũ. Et cõcupierũt agros et violen̾ tulerũt ⁊ rapuerũt domos: et calũniabantur virũ et domũ eius: virũ et hereditatem eius. Idcirco hec dicit dñs. Ecce ego cogito ſup familiã iſtã malũ vnde nõ auferetꝭ colla vr̃a. et nõ ambulabitis ſupbi: qm̃ tp̃s peſſimũ eſt In die illa ſumet̾ ſup vos parabola: et cãtabit̾ canticũ cum ſuauitate dicentiũ. Depopulatõne vaſtati ſumus. Pars populi cõmutata eſt. Quõ recedis a me: cũ reũtat̾ q̃ rgiões noſtras diuidat? Propter hoc non erit tibi mittens funiculũ ſortis in cetu domi o iſrael. Ne loquamini loquẽtes. Non ſtillabit ſuper iſtos nõ cõprehendet cõfuſio dicit dñs iacob. Nũquid abbreuiatus eſt ſpũs dñi: aut tales ſunt cogitatõẽs eius? Nonne ṽba mea bona ſunt cum eo q̃ recte gradit̾? Et ecõtrario ꝑp'ls me⁹ in aduerſarium cõſurrexit. Deſuper tunicam palliũ ſuſtuliſtis: ⁊ eos q̃ tranſiebãt ſimplicit̾ cõuertiſtis in bellum. Mulieres populi mei eieciſtis de domo delitiarũ ſuarũ: a ꝑuul'eaꝝ tuliſtis laudem meam in ꝑpetuum. Surgite ⁊ ite q: nõ habetis hic requiem. Propter immũdiciam eius corrumpet̾ putredine peſſima. Vtinã nõ eſſem vir habens ſpũm: et mendacium potius loquerer. Stillabo tibi in vinũ ⁊ in ebrietatẽ: ⁊ erit ſup quẽ ſtillat̾ ꝑp'lus iſte Cõgregatõe cõgregabo iacob totũ te: i vnũ cõducam reliq̃as iſrael. Parit̾ ponam illum q̃ſi gregẽ i ouili: q̃ſi pecus i medio caularum. Tumultuabun̾ a multitudine hoĩm. Aſcendet eñ pandens iter ante eos. Diuidet ⁊ trãſibunt portã: ⁊ egredien̾ ꝑ eam. Et tranſibit rex eorum coram eis: et dñs in capite eorum

III

Et dixi. Audite p̄ncipes iacob: et du-
ces domus iſrl̄. Nunq̇d non veſtrum
eſt ſcire iudiciū. q̇ odio habet̄ bonū:
⁊ diligitis malū: q̇ violent̄ tollit̄ pelles eoꝝ
deſuper eis: ⁊ carnē eoꝝ deſup oſſibus eoꝝ
Qui comederūt carnē populi mei: ⁊ pellē eo-
rum deſup excoriauerūt: ⁊ oſſa eoꝝ cōfrege-
runt: ⁊ conciderūt ſicut in lebete ⁊ q̄ſi carnem
in medio olle. Tunc clamabūt ad dn̄m ⁊ non
exaudiet eos: ⁊ abſcōdet faciē ſuā ab eis i tē/
pore illo: ſicut nequiter egerūt in adinuētioni
bus ſuis. Hec dicit dn̄s. ſup ꝓphas q̇ ſedu/
cunt ꝓpl̄m meū: q̇ mordent dentibus ſuis ⁊ p̄-
dicant pacem. Et ſiq̇s non dederit in ore eo/
rum quippiā: ſanctificāt ſup eū p̄liū. Propt̄
ea nox vob̄ ꝓ viſione erit ⁊ tenebre vob̄ ꝓ di-
uinatōne. Et occūbet ſol ſup ꝓphetas ⁊ ob/
tenebrabit̄ ſup eos dies. Et cōfundent̄ q̇ vi-
dent viſiones ⁊ cōfundent̄ diuini. Et operi/
ent omēs vultus ſuos: q᷑ nō eſt reſpōſuꝫ dei.
Uerūtamē ego replet᷒ ſum fortitudine ſpūs
dn̄i iudicio ⁊ v̓tute: vt annūciem iacob ſcel᷒
ſuū: ⁊ iſrl̄ peccatū ſuū. Audite h̄ p̄ncipes do/
mus iacob: ⁊ iudices domus iſrl̄: q̇ abomīa-
mini iudiciū ⁊ oīa recta ꝑuertitis. Qui edifi/
catis ſyon in ſanguinib᷒: et hierl̄m in iniq̇ta/
te. Principes eius in muneribus iudicabant
⁊ ſacerdotes ei᷒ in mercede docebāt. Et pro/
phete eius in pecunia diuinabāt: et ſup dn̄m
req̇eſcebant dicentes. Nūq̇d nō dn̄s i medio
noſtrū: Non venient ſup nos mala. Propt̄
hoc cauſa veſtri ſyon q̄ſi ager arabit̄: ⁊ hieru
ſalem q̄ſi aceruus lapidum erit. ⁊ mons tem/
pli in excelſa ſiluarū. IIII

Et erit in nouiſſimo dierū: erit mons
dom᷒ dn̄i p̄paratus in v̓tice mōtiuꝫ:
⁊ ſublimis ſup colles. Et fluēt ad euꝫ
populi ⁊ ꝓperabūt gentes mlt̄e ⁊ dicēt. Ve/
nite aſcendam᷒ ad montē dn̄i. ⁊ ad domū dei
iacob. Et docebit nos de vijs ſuis: ⁊ ibimus
in ſemitis eius. Quia de ſyon egredietur lex:
⁊ v̓bum dn̄i de hierl̄m. Et iudicabit inter po
pulos mltos: ⁊ corripiēt gētes fortes vſqꝫ in
longinquū. Et cōcident gladios ſuos in vo/
meres: ⁊ haſtas ſuas in ligones. Non ſumet
gens adūſum gentē gladiū: ⁊ nō diſcēt vltra
belligerare. Et ſedebit vir ſubtus vineā ſuaꝫ
⁊ ſubtus ficū ſuaꝫ: ⁊ nō erit q̇ deterreat: q᷑ os
dn̄i exercituum locutū eſt. Quia omēs popu
li ambulabūt vnuſquiſqꝫ in noīe dei ſui: nos
aūt ambulabim᷒ in noīe dei nr̄i in eternum et
vltra. In die illa dicit dn̄s congregabo clau-
dicantē: ⁊ eam quā eiecerā colligā: et quā af/
flixeram cōſolabor. Et ponā claudicanteꝫ in
reliq̇as: ⁊ eam q̄ laborauerat in gētē robuſtā
Et regnabit dn̄s ſup eos in monte ſyon: ex h̄
nunc ⁊ vſqꝫ i eternū. Et tu turris greḡ nebu
loſa filia ſyon. vſqꝫ ad te veniet: ⁊ veniet po/
teſtas p̄ma regnū filie hierl̄m Nūc q̄re mero
re cōtraheris. Nūq̇d rex nō eſt tibi. aut cōſi-
liarius tuus perijt: q᷑ compꝛ̄hēdit te dolor ſic̄
parturientē: Dole ⁊ ſatage filia ſyon q̄ſi par/
turiens: q᷑ nunc egredieris de ciuitate: ⁊ ha/
bitab̄ in regione: ⁊ venies vſqꝫ ad babylonē.
Ibi liberaberis: ibi redimet te dn̄s de manu
inimicoꝝ tuoꝝ. Et nūc ꝯgregate ſunt ſuper
te gētes multe: q̇ dicūt lapidet̄: et aſpiciat in
ſyon oculus nr̄. Ipi aūt nō cognouerūt cogi
tatōes dn̄i: et nō intellexerūt ꝯſiliū ei᷒: q᷑ con
gregauit eos quaſi fenū aree. Surge et tritu-
ra filia ſyon: q᷑ cornu tuū ponā ferreuꝫ: ⁊ vn/
gulas tuas ponā ereas. Et cōminues pp̄los
mltos: et interficies dn̄o rapinas eoꝝ: ⁊ forti
tudinē eoꝝ dn̄o vniuerſe terre. V

Tunc vaſtaberis filia latronis. Obſi/
dionē poſuerūt ſup nos: in v̓ga ꝑcu
tient maxillā iudicis iſrl̄. Et tu beth/
leem effrata paruulus es i milibus iuda. Ex
te mihi egrediet̄ q̇ ſit dn̄ator in iſrl̄: ⁊ egreſſus
eius ab initio a diebus eternitat̄ Propt̄ hoc
dabit eos vſqꝫ ad tp̄s in quo parturiēs pari-
et. Et reliq̇e fratrum eius cōuertent̄ ad filios
iſrl̄. Et ſtabit ⁊ paſcet in fortitudīe dn̄i in ſbli/
mitate nomīs dn̄i dei ſui. Et ꝯuertent̄ q᷑ nūc
magnificabit̄ vſqꝫ ad terminos terre. Et erit
iſte pax aſſyrijs cum venerit in terram nr̄am
et quādo calcauerit in domibus noſtris. Et
ſuſcitabim᷒ ſup eum ſeptē paſtores: et octo p̄-
mates hoīes. Et paſcent terrā aſſur in gladio
et terraꝫ nemroth i lanceis eius. Et liberabit
ab aſſur cum venerit in terrā noſtraꝫ: et cum
calcauerit in finibus nr̄is. Et erūt reliq̇e Ja/
cob in medio ꝓploꝝ multoꝝ q̄ſi ros a dn̄o: ⁊
q̄ſi ſtille ſuper herbam q̇ nō expectat viruꝫ: et
non p̄ſtolat̄ filios hoīm. Et erūt reliq̇e iacob
in gentbus i medio ꝓploꝝ multoꝝ quaſi leo i
iumentis ſiluarū: ⁊ q̄ſi catulus leonis i gregi
bus pecoꝝ. Qui cū tranſierit et conculcaue-
rit ⁊ ceperit: nō ē q̇ eruat. Et exaltabit̄ man᷒
tua ſup hoſtes tuos: et oēs inimici tui interi-
bunt. Et erit in die illa dicit dn̄s: auferā eq̇s
tuos de medio tui: et diſꝑdam q̄drigas tuas
Et ꝑdam ciuitates terre tue: ⁊ deſtruam oēs
munitiōes tuas. Et auferā maleficia de māu
tua: et diuinatōes nō erūt in te. Et ꝑire faciā
ſculptilia tua: et ſtatuas tuas de medio tui.
Et nō adorab̄ vltra opa manuū tuarū ⁊ euel
lam lucos tuos de medio tui. Et ꝯterā ciuita
tes tuas: ⁊ faciā in furore ⁊ indignatōe vltio
nem i oīb᷒ gētib᷒ q̇ nō audierūt. VI

Audite que dn̄s loq̇tur. Surge cōten
de iudicio aduerſum montes: et au/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

diant colles vocem tuã. Audiãt mõtes iudi-
cium domi ⁊ fortia fundamẽta terre: qꝛ iudi/
cium dñi cum ꝑplo ſuo: ⁊ cum iſrl' dijudicabi-
tur. Popule meus q̃d feci tibi. aut q̃d mole/
ſtus fui tibi? Reſponde mihi. Quia eduxi te
de t̃ra egypti: et de domo ſeruientiũ liberaui
te et miſi ante faciẽ tuã moyſen aaron ⁊ mariã
Pp̃le meus memẽto queſo q̃d cogitauerit cõ
tra te balach rex moab: et quid reſponderit ei
balaã filius beoꝛ de ſethim vſq; ad galgalam:
vt cognoſceres iuſticias domi. Quid dignũ
offeram domino? Curuabo genu deo excelſo.
Nunq̃d offeram ei holocauſtomata et vitu/
los anniculos? Nunq̃d placari põt dñs i mi/
libus arietum: an in multis milibus hircoꝛũ
pinguium? Nunq̃d dabo p̃mogenitum meũ
pro ſcelere meo: fructum ventris mei pro pec
cato aĩme mee. Indicabo tibi o hõ q̃d ſit bo-
num: et q̃d dñs requirat a te. Utiq; fa:ere iu-
diciũ ⁊ diligere miſericoꝛdiã: et ſollicituʒ ãm/
bulare cum deo ſuo. Uox domi ad ciuitatem
clamat: et ſalus erit timentibus nomen eius.
Audite tribus. Et q̃s approbabit illud? Ad/
huc ignis in domo impij: theſauri iniq̃tatis:
⁊ menſura minoꝛ: ire plena. Nunq̃d iuſtifica-
bo ſtateram impiam: ⁊ ſaccelli pondera dolo
ſa? In q̃bus diuites eius repleti ſũt iniq̃tate:
et habitantes in ea loquebant̃ mendacium: ⁊
ligua eoꝛum fraudulẽta in oꝛe eoꝛum. Et ego
ergo cepi ꝑcutere te ꝑditione: ſuper peccatis
tuis. Tu comedes ⁊ nũ ſaturaberis et humili
atio tua in medio tui. Et apprehendes et non
ſaluabis: et quos ſaluaueris. in gladium da/
bo. Tu ſeminabis ⁊ non metes: tu calcab oli
uam ⁊ non vngeris oleo: ⁊ muſtum ⁊ non bi-
bes vinum. Et cuſtodiſti p̃cepta amri et om̃e
opus domus achab: ⁊ ambulaſti in volupta
tibus eoꝛũ vt darem te in ꝑditionẽ ⁊ habitã-
tes in ea in ſibilum: ⁊ opprobrium populi mei
poꝛtabis.
VII
Ve mihi: qꝛ factus ſum ſicut q̃ colligit
in autũno racemos vindemie. Non
eſt botrus ad comedendum precoq̃s
ficus deſiderauit aĩa mea. Perijt ſanctus de
terra et rectus in hominibus non eſt. Om̃es
in ſanguine inſidiant̃: vir fratreʒ ſuũ ad moꝛ-
tem venat̃. Malum manuum ſuarum dicũt
bonum. Princeps poſtulat: ⁊ iudex in reddẽ
do eſt. Et magnus locutus eſt deſideriuʒ aĩe
ſue: ⁊ conturbauerunt eam. Qui optimus in
eis eſt quaſi paliurus et q̃ rectus quaſi ſpina
de ſepe. Dies ſpeculationis tue. viſitatio tua
venit. Nunc erit vaſtitas eoꝛum. Nolite cre-
dere amico: ⁊ nolite confidere in duce. Ab ea
que doꝛmit i ſinu tuo cuſtodi clauſtra oꝛiſ tui
qꝛ filius contumeliam facit patri: ⁊ filia cõſur
get aduerſus matrem ſuam. nurus aduerſus
ſocrum ſuam: et inimici homĩs domeſtici eiꝰ.
Ego autem ad dominuʒ aſpiciam expectabo
deum ſaluatoꝛem meuʒ. Audiet me deus me-
us. Ne leteris inimica mea ſuper me: qꝛ ceci/
di. Conſurgam. Cum ſedero in tenebꝛis: do/
minus lux mea eſt. Iram domi poꝛtabo. quo
niam peccaui ei: donec cauſam meam iudicet
et faciet iudicium meum. Educet me in luceʒ
videbo iuſticiam eius. Et aſpiciet inimica mea
et operietur cõfuſione: que dicit ad me. Ubi
eſt dominus deus tuus? Oculi mei videbũt
in eam. Nunc erit in cõculcatione: vt lutum
platearum. Dies: vt edificentur macerie tue
In die illa longe fiet lex. In die illa ⁊ vſq; ad
te veiet aſſur: ⁊ vſq; ad ciuitates munitas: ⁊
a ciuitatibus munitis vſq; ad flumẽ ⁊ ad ma
re de mari: ⁊ ad montem de monte. Et terra
erit in deſolationem ꝓpter habitatoꝛes ſuos
et pꝛopter fructũ cogitationum eoꝛum. Paſ/
ce populum tuum in virga tua: gregem here
ditatis tue habitantes ſolos in ſaltu. In me/
dio carmeli paſcent̃ baſan ⁊ galaad iuxta di/
es antiquos: ſ̃m dies egreſſionis tue de ter/
ra egypti. Oſtendam ei mirabilia. Uidebunt
gentes et confundentur ſuꝑ omni foꝛtitudine
ſua. Ponet manum ſuꝑ os: aures eoꝛum ſur-
de erunt. Lingent puluerem ſicut ſerpentes
velut reptilia terre ꝑturbabunt̃ de edibus ſu
is. Dominũ deũ noſtrum nõ deſiderabunt et
timebunt te. Quis deus ſimilis tui q̃ aufers
iniq̃tatem: et transfers peccatum reliq̃arum
hereditatis tue. Non immittet vltra furoꝛem
ſuum. quoniã volens miſericoꝛdiã eſt. Reũte
tur ⁊ miſerebitur noſtri. Deponet iniq̃tates
noſtras: ⁊ proijciet in ꝓfundum maris om̃ia
peccata noſtra. Dabis veritatem iacob. miſe
ricoꝛdiam abꝛaam: que iuraſti patribus nr̃is
a diebus antiquis.

Explicit Micheas pꝛopheta.
Incipit pꝛologus in Naum ꝓ-
phetam.

Naum ꝓphetam ante aduentuʒ
regis aſſyrioꝛum q̃ populuʒ iſrl'
captiuum in ſuam regionẽ tran
ſtulerat. fuiſſe hebꝛeoꝛum tradi
tio confirmat. Siquidẽ in finem
huius lectionis ꝑdicti regis aduentũ: idẽ ꝓ/
pheta annunciare monſtrat̃. Sed cum habi/
tatoꝛes niniue iona interitũ ciuitatis p̃dican/
te: ne diuina ira denunciatuʒ interitũ ſuſtine-
rent peccatoꝛũ: ⁊ impietatĩ penitẽtiã egiſſent
accepta dei miſericoꝛdia: grauioꝛibꝰ ſe crimi/
bus implicuerũt. Qua de cauſa memoꝛatus

pphetā ſpūſancto plenus. iudiciū dei annū/
cians. ita locutus eſt. Deus zelās: et vlciſcēs
dn̄s eſt ꝛc̄. Jam em̄ decem tribus ab aſſyrijs
ducte fuerāt in captiuitatē ſub ezechia rege
iuda ſub quo etiā nunc in cōſolatōe pp̄li tranſ
migrati: aduerſum niniuen viſio cernit̄. Nec
erat parua ꝯſolatio tam his q̄ iam aſſyrijs ſ/
uiebant: q̄ꝫ reliquis q̄ ſub ezechia de tribu iu=
da ꝛ beniamin ab eiſdem hoſtibus obſidebā=
tur. vt audirent aſſyrios q̄ꝫ a chaldeis eſſe ca
piendos. ſicut in ſequentibus libris hui⁹ de/
mōſtrabit̄. Sciendū aūt ꝙ niniue in nr̄a lin/
gua de hebreo ſpecioſam ſonat. Specioſus
aūt hic mūdus dicit̄. Vn̄ ꝛ apud grecos coſ/
mos ab ornatu nomen accepit. Et q̄cq̄d nūc
aduerſuꝫ niniue dicit̄: de mundo figuraliter
p̄dicari ſentiamus. Quā ob cauſam ꝛ aſſum=
ptio quā ſeptuagita interpretes dicūt. apud
hebreos maſſa ponit̄. i. graue onus: eo ꝙ cū
aduerſus quā pphetat̄ p̄mat: nec ſinat eleua
re ceruicē. Simulq̄ꝫ hoc attendendū: qḋ hec
ipa vel aſſumptio. vel onus. vel pōdus pphe
viſio ſit. Nō em̄ loq̄t̄ ppha in extaſi: vt mon=
tanus ꝛ p̄ſcilla. maximillaq̄ꝫ delirant: ſ₃ quod
pphetat liber eſt viſionis intelligentꝭ vniuer
ſa q̄ loquit̄: ꝛ pōdus hoſtiū facienttis ſuo po=
pulo viſionē. De conſummatōe itaq̄ꝫ mundi
ſm̄ anagogen ꝯſolatōeꝫ ſanctorū pphetia te=
xitur: vt q̄cūq̄ꝫ in mūdo vidēt q̄ſi p̄tereuntia
ꝛ caduca contemnāt: et p̄parent ſe ad iudicij
diem. Vbi vltor aduerſum viros aſſyriorūꝫ
affuturus eſt dn̄s.

Explicit prologus. Incipit argumentū.

Naum conſolator orbis interpre
tatur. Increpat ciuitatem ſan/
guinum: ꝛ poſt euerſionem illi⁹
loquitur. Ecce ſuper mōtes pe=
des euangelizantis ꝛ annūcian
tis pacem.

Explicit argumentum. Inci=
pit Naum pphetā. Capl̄m I

Onus nini
ue. Liber viſiōis naum
helcheſei. Deus emula=
tor ꝛ vciſcēs dn̄s: vlci/
ſcens dn̄s ꝛ hn̄s furorē
vlciſcens dn̄s i hoſtes
ſuos ꝛ iraſcēs ipe inimi
cis ſuis. Dn̄s patiēs ꝛ magn⁹ fortitudine: et
mundās nō faciet innocentē. Dn̄s in tēpeſta
te ꝛ turbine vie eius: ꝛ nebule puluis peduꝫ
eius. Increpās mare et exiccans illud. ꝛ om=
nia flumina ad deſertum deducēs. Infirmat⁹
eſt baſan ꝛ carmelus: ꝛ flos libani elanguit.
Mōtes cōmoti ſunt ab eo: et colles deſolati
ſunt. Et cōtremuit terra a facie eius: ꝛ orbis
ꝛ oēs habitantes in eo. An̄ facieꝫ indignatio
nis eius q̄s ſtabit: ꝛ q̄s reſiſtet in ira furoris
eius? Indig̃tio ei⁹ effuſa eſt vt ignis. et petre
diſſolute ſunt ab eo. Bonus dn̄s ꝛ cōfortans
in die tribulatōnis ꝛ ſciens ſperātes in ſe. Et
in diluuio p̄tereunte cōſummatōeꝫ faciet loci
eius: ꝛ inimicos ei⁹ pſequent̄ tenebre. Quid
cogitatis ꝯtra dn̄m? Cōſummatōeꝫ ipe faciet
Nō conſurget duplex tribulatio. q꞉ ſic̄ ſpine
ſe inuicem cōplectunt̄: ſic cōuiuiū eorū parit̄
potantiū. Conſument̄ quaſi ſtipula aridita/
te plena. Ex te em̄ exibit cogitans cōtra dn̄m
maliciā: mente pertractās p̄uaricatōeꝫ. Hec
dic̄ dn̄s. Si perfecti fuerit ꝛ ita plures ſic q̄ꝫ
attondent̄ ꝛ ptranſibit. Afflixi te ꝛ non affli=
gam te vltra. Et nunc conteram virgaꝫ eius
de dorſo tuo: ꝛ vincula tua dirumpam ꝛ p̄ci=
piet ſup te dn̄s. Nō ſeminabit̄ ex nomine tuo
ampli⁹. De domo dei tui interficiā. Sculpti=
le ꝛ conflatile ponam ſepulcrū tuum: q꞉ inho
norat⁹ es. Ecce ſup mōtes pedes euāgelizan=
tis ꝛ annūciantis pacē. Celebra iuda feſtiui/
tates tuas ꝛ redde vota tua q꞉ nō adijciet vl=
tra vt ptranſeat in tebelial: vniūſus interijt.
Aſcendit q̄ diſpgat coram te: q̄ II
cuſtodiat obſidionē. Cōtēplare viaꝫ
conforta lūbos: robora ꝟtutē valde.
Quia ſicut reddidit dn̄s ſupbiam iacob: ſic
ſupbiam iſrl̄. Quia vaſtatores diſſipauerūt
eos: ꝛ ppagines eorū corruperunt. Clypeus
fortiū eius ignit⁹: viri exercitus in coccineis
Ignee habene curr⁹ in die p̄paratiōis ei⁹: ꝛ
agitatores ei⁹ cōſopiti ſunt. In itineribus cō=
turbati ſunt: quadrige colliſe ſunt in plateis.
Aſpectus eorū q̄ſi lampades: q̄ſi fulgura diſ
currentia. Recordabit̄ fortium ſuorū: ruent i
itineribus ſuis. Velociter aſcendent muros
eius. ꝛ p̄parabit̄ vmbraculuꝫ. Porte fluuio=
rum apte ſunt: et templū ad ſolum dirutum.
Et miles captiuus adductus eſt: ꝛ ancille ei⁹
minabant̄ gementes vt colūbe: murmurātes
in cordibus ſuis. Et niniue q̄ſi piſcina aqua/
rum ꝛ aq̄ eius: ipſi ꝟo fugerūt. State ſtate et
nō eſt q̄ reuertat̄. Diripite argentum: diripi=
te aurū: ꝛ nō eſt finis diuitiaꝝ ex oībus vaſis
deſiderabilibus. Diſſipata eſt ꝛ ſciſſa et dila=
cerata ꝛ cor tabeſcens ꝛ diſſolutio geniculoꝝ
et defectio in cunctis renibus: ꝛ facies om/
nium ſicut nigredo olle. Vbi eſt habitaculū
leonū: ꝛ paſcua catulorū leonuꝫ? Ad aquam
fuit leo vt ingrederet̄ illuc: catulus leonis: et
nō eſt q̄ exterreat. Leo cepit ſufficiēt̄ catul' ſuis
ꝛ necauit leenis ſuis. Et ipleuit p̄da ſpelūcaſ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf